

OB MEJI

IGO GRUDEN

*Na oknu v šumni ulici v pritličju
iz dneva v dan vznemirjena sloniš,
tekó ti v dežju kaplje po obličju,
da vsakemu, ki mimo gre, se solzna zdiš.
Vojaki v vrstah venomer
korakajo v zapadno smer
ves božji dan in vsak večer.*

*Od doma mati je te dni pisála:
»Na vojsko šli so fantje in možjé,
ni ženske, ki pri nas ne bi jokála« —
mordà tvoj rodni brat zdaj mimo gre?
Vojaki v vrstah venomer
korakajo v zapadno smer
ves božji dan in vsak večer.*

*Podobni vsi so v srcu si kot brati,
nihčè med njimi ni nad drugim kriv:
kaj mogla bi na težko pot jim dati,
da vsak domov se vrne zdrav in živ?
Vojaki v vrstah venomer
korakajo v zapadno smer
ves božji dan in vsak večer.*

*Za njimi stekla bi in jim sledila,
Boga, ljudi prosila za pomoč,
ob cesti na kolena se zgrudila,
z molitvijo tonila z njimi v noč.
Vojaki v vrstah venomer
korakajo v zapadno smer
ves božji dan in vsak večer.*

*Zakaj si žalostna, te ne vprašujem,
čez najino ljubezen gre oblak:
v objemu tvojem danes, v kraju tujem
mordà že jutri me zagrne večni mrak.
Vojaki v vrstah venomer
korakajo v zapadno smer
ves božji dan in vsak večer.*